

Maade, — men det er jo Mytten med mange af den Slags Ting, at man fra Kontorerne herinde tager Sagerne theoretisk i Stedet for praktisk, og i det Hele ikke kender noget til de praktiske Forhold ude i Landet, — saa kunde Sagen maaffe være gaaet endnu i nogle Aar; men saaledes som den er nu, kan det ikke længer gaa, uden at i alt Fald en overordentlig stor Misforholdelse stærkere og stærkere viser sig. Jeg tillader mig at minde om, at Rjbstadkommissionen har taget denne Sag alvorlig og har gjort Indstillinger dels om, hvad den mente, der midlertidig maatte gjøres, og dels om omfattende Reforme, ligesom ogsaa om de Hovedgrundsaetninger, hvorpaa formentlig saadanne Reforme burde bygges. Denne Kommission var sammenfat saaledes, at jeg tør tro, at dens Indstillinger, naar de kom fra Kommissionen som Helhed, have været et paalideligt og godt Udtryk for vore Rjbstadens Mening om de Forhold, hvorom Kommissionen har udtalt sig. Her i Salen have vi jo oftere hørt alvorlige Raamindelser fra Landboernes Standpunkt om Sagens Ordning; nu har Kommissionen udtalt sig om Sagen set fra Rjbstadernes Standpunkt, og jeg tror derfor, at den høje Regjering virkelig ikke maa lade sig affkræffe fra Sagen, fordi en Plan, om hvilken praktisk sagkundige Folk ude i Landet forud kunde sige, at den ikke vilde lykkes, er mislykket, men at den bør søge at finde et Grundlag, hvorpaa den kan indbringes et Lovforslag i den Retning, som kræves af Alle. Jeg gjentager, at det ikke gaar an, at denne Lovgivning saaledes skaar hen, navnlig efter den forfægte Maade, hvorpaa Administrationen har taget den.

**J. Aec:** Jeg tillod mig at begjære Ordet, dengang den høitærede Minister rettede en Slags Bebreidelse mod mig og de tvende ærede Medlemmer, der i Forening med mig have indbragt et lignende Forslag som det foreliggende. Den ærede Minister udtalte sin Forundring over, at vi ikke havde ventet med at se, om ikke han vilde indbringe et Lovforslag af samme Bestaffenhed, men jeg skal i den Anledning gjøre opmaerkksom paa, at dengang vi indbragte vort Forslag, forelaa der aldeles ikke nogen Erklæring om, at den ærede Minister vilde indbringe et lignende; der var tværtimod al Grund til at antage, at den ærede Minister enten slet ikke vilde have det indbragt i denne Samling eller vilde have indbragt det saa sent, at det ikke kunde være blevet ophøiet til Lov i denne Samling. Samtidig med at vi indbragte vort Forslag blev nemlig ifølge Ministerens Opfordring den selv samme Sag, som det omhandles, bragt under Omtale i Rjbstadens Borgerrepræsentation, og det laa da nær at antage, at der vilde medgaa lang Tid, forinden Kommunalbestyrelsen fik Sagen afgjort for sit Bedkommende, og at Ministeren vilde afvente denne Afgjorelse, før han atter tog Sagen under Overveelse. Under saa-

danne Omstaendigheder maatte der være Opfordring for os, der interessere sig for Sagen, til at fremkomme med Lovforslaget, og hvad mig selv angaar, da var der en særlig Opfordring hertil for mig i den Omstaendighed, at jeg ifjor i Forening med Hr. Redaktør Rimestad, der som bekendt i en lang Aarvækkelse med stor Dygtighed har arbejdet for Forbedring af den arbejdende Klases Raar, fremkom med det oprindelige Lovforslag, til hvis Behandling der nedfattedes et Udvalg, hvortil jeg hørte, og som fremkom med det Forslag, der nu ligger for, et Forslag, hvori mine Medforslagsstillere forsaavidt have haft Del, som den ene af dem (Mort) har foranlediget, at en temmelig vigtig Paragraf er bleven indført deri, og den anden (Kofod) var Medlem af Udvalget. Jeg tror saaledes, at der ikke er nogen Grund til at forundre sig over, at vi ere fremkomme med Forslaget, og hvad selve dette angaar, er det jo billigt af den høitærede Minister. Jeg kan være enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), naar han puffer § 7 forandret saaledes, at den bliver overensstemmende med hvad der ifjor blev vedtaget saavel af Folkethinget som af Landstinget. Jeg kunde ogsaa puffer, at der skete den Forandring, som det ærede Medlem for Rjbstadens 6te Valgkreds (Gindenburg) har bragt under Omtale, nemlig med Hensyn til den Paragraf, der er kommen ind under anden eller tredje Behandling ifjor, og som jeg ligesom han fatte væsentlig Pris paa. Jeg tror, at det i særdeles Grad er i de arbejdende Klases Interesse, at Lovforslaget fremmes. Vi maa jo erindre, at for Diebliffet er det fastsat, at Beboelser i Rjbstad kun nyde Fritagelse for Bygningsafgift, naar deres Flaadeindhold ikke overstiger 64 Rodratalen. Denne Bestemmelse skaber efter min Mening i en væsentlig Grad, thi den indeholder en Opfordring til at indrette Boliger af en saadan Bestaffenhed, at de virkelig ere uhenigtsmæssige. Hvad den Bestemmelse angaar, at de Leiligheder i Rjbstad, der fritages for Afgiften, kun maa bestaa af een Familie, da skulde jeg ikke have noget imod, at den gik ud. Et æret Medlem har sagt, at det er uheldigt, at der sker Fremleie fra saadanne Leiligheder, men jeg kan ikke se, at der er større Betænkeligheder ved Fremleie fra saa Leiligheder end fra store. Jeg kender mange Familier her i Rjbstad, som leie store Leiligheder paa 6, 7, 8, 9 Værelser, og da atter bortleie 2, 3, eller flere Værelser, som de ikke selv have Brug for, og jeg indser ikke, hvorfor der skal lægges smaa Familier Hindringer i Veien for at gaa frem paa lignende Maade og derved mulligen for en fortere Tid faae Lettelse i deres Leieafgift. Den væsentligste Fordel ved dette Lovforslag er efter min Mening den, at det indeholder en Opmuntring til at opføre henigtsmæssige Boliger for den arbejdende Klasse. Man kan sige, at det er en Slags Præmie, som sættes